

Ledare för samtliga spelemän samt för västgötaget är riksspeleman Nils Löfgren, Malmö.

Ökat intresse för folkmusiken bland ungdomen

Intresset för gammal folkmusik har ökat inom landet. För att stimulera främst ungdomen för denna musiktradition söker Spelmännens riksförbund få skolorna att medverka till att barns sinne för gamla bygdelåtar stärks. Traditionsbärare finns, vilket många unga spelemän givit prov på vid uppspelningar i Borås för det eftertraktade Zornmärket.

— Zornmärket instiftades för att vidmakthålla gammal fin bygdemusik och för att ge spelmännen en oppmuntran för att de verkligen på bygdens sätt lärt sig gamla låtar, berättar riksspeleman Nils Löfgren, Malmö.

Här i Borås är det ett 70-tal spelemän, som spelat upp sina låtar för en tremannajury, som är mycket sträng i sin bedömning. Det går inte att komma med schottis eller mazurkor som uppselningsprov. Verkligt gammal dansmusik måste det vara som polska, gammalvals, kadriļ eller någon gammal brudmarsch. Vid dessa prov kommer olika temperament och tolkningar fram, egenskaper som gör folkmusiken så intressant. Västgötarna är lite blyga och långsamma till sin läggning under det att jämtarna är mer oroliga och vill ha en snabbare rytm i sin musik.

Hr Löfgren är innehavare av silvervalör och Zorn-märket som överfinns i brons och guld. Till den senare märkelsen kallas manganomångårig och för folkmusiker är det fullt betyg. Han är sagesman och upptecknare av låtar och givit ut en bok som handlar om västgöta spelemän deras musik. Själ är han västgöte. Här är sort till musikdirektör Albert Löfgrens som tjänstgjort vid l. 15. Vid stämman i Borås har västgötarspelmannslag och dirigeras som riksspeleman allastämmor i musikanterna på spelmanshögtiderna. På dag blir det en orkester om 100 man.

Innan vi vandra vidare det av folkmusik uppfyller skolan ger Hr Löfgren sin på en "polsk duett" i jämta Rytmen är hetsig improvisationskonst och de båda älskar mätaren med blick under variationerna.

— Vi har i dag 2,000 spelemän i landet. De är uppdelade på länsförbund och spelmansgillen. Vad vi främst syftar till genom dessa sammanslutningar och genom olika musikträffar är att bevara varje landskaps egenart inom folkmusiken, framhåller ordf. i Spelmännens riksförbund, Henry Arnstad, Stockholm.

Genom att intressera skolor och kommunala musikledare hoppas vi att ungdomen skall få en större intresse för bygdens musik. Vår förhoppning är att kunna bilda ett spelemännens förlag, där bygdemusikerna kan spela sina gamla låtar och där vi centralt kan samla all gammal bygdemusik. En tanke är att kunna utge lathäften med musik från varje landskap. Detta är idéer som framtiden får utvisa om de går att förverkliga, men med det ökade in-

teresse folkmusiken har rönt och, hoppas jag, kommer att få, skall vi nog på ett fullgott sätt kunna bevara gammal bygdemusik.